

Γενεές της Αχερίτου

(Κατάλογος κατά αλφαριθμητική σειρά)

Η γενιά του:

1. Βαρνάβα	23. Μάρρα
2. Σιακαλλή	24. Μιχαηλούθκια
3. Γιακουμή	25. Παντζιάρκα
4. Γελάση	26. Παπαεθκιού
5. Γεράρκη	27. Παπαμιχαήλ – Σεππέτη
6. Ζαχαρία-Αππούνη	28. Παπάντωνη
7. Ζαπότη	29. Παφίτη
8. Θέουλου	30. Πετσιά
9. Κακούλλη	31. Πίτσιλλου
10. Κακούρη	32. Πιτσιλλή
11. Καραδημήτρη	33. Ππασιά
12. Κίτσιου	34. Σολωμή
13. Κκίτου	35. Σταυρή
14. Κωλαντερά	36. Συκά
15. Κουντέκη	37. Ττοφή – Καντούνα
16. Κουτσοπλία	38. Τουμάζου
17. Κουτσονικολή	39. Τσαλούκκη
18. Λαούρη	41. Χάννα
19. Λαχούνη	42. Χατζιγιάννη
20. Λυκούρη	43. Χατζιμένοικου
21. Μάμπλου	44. Χατζιφλουρέντζου
22. Μαντουβάνη	

Γεγονότα που συγκλόνισαν το Χωριό

a). Ημερολόγιο βασικών γεγονότων

- Γύρω στο 1920 – Θάνατος Παναγή Παντζιάρκα από πτώση βράχου ενώ έκοβε πέτρες.
 Γύρω στο 1930 – Δολοφονία Χριστοφή Ζαχαρία (συμπλοκή για κτηματικές διαφορές).
 Γύρω στο 1930 – Θάνατος Αναστασίας Κωσταντή Κωμοδίκη (νεαρή μπτέρα 3 παιδιών).
 28/12/1935 – Θάνατος Σπύρου Γεωργίου από κεραυνό.
 08/07/1945 – Δολοφονία Μιχαήλ Πόλια.
 06/07/1948 – Αιφνίδιος θάνατος Παναγιώτας Παπαδοπούλου 14 χρονών.

- 01/09/1948 – Δολοφονία Γιανή Συμεού 50 χρονών (πατέρας πολυμελούς οικογένειας).
- 06/09/1949 – Γιαννής και Ελένη Χριστοφή Παλαίση (κάνκαν ζωντανοί από έκρηξη μυχανής μαγειρεύματος).
- 22/12/1949 – Πλήμμυρες στο χωριό με θύματα από πνιγμό. Θάνατος Νικολή Χ" Γιάννη: (πτώση σε πηγάδι).
- 01/01/1951 – Θάνατος Σταυρή Γεωργίου Σταυρή (δυστύχημα με μοτοσικλέττα).
- 12/08/1951 – Θάνατος Μαρίας Χριστ. Μούστη (αυτοκινητιστικό δυστύχημα).
- 17/07/1952 – Θάνατος Ζαχαρία Δημητρίου (πτώση σε πηγάδι).
- 20/07/1952 – Δολοφονία Ανδρέα Προδρόμου.
- 1954 – Θάνατος Μιχαήλ Χ. Σαραντάρη (κτυπήθηκε με αυτοκίνητο ενώ ποδηλατούσε προς Αμμόχωστο).
- 17/11/1956 – Θάνατος Αναστάση Νικολάου (εκτέλεση σε καφενείο).
- 29/05/1958 – Θάνατος Παναγή Στυλιανού (ξυλοδαρμός μέχρι θανάτου).
- 30/07/1958 – Γαβριήλ Μαρίνου (δολοφονία από άγγλους στρατιώτες).
- 30/07/1958 – Γεώργιος Τουμάζου (δολοφονία από άγγλους στρατιώτες).
- Χριστόδουλος Σουτζιούκκος (αιφνίδιος θάνατος).
- 20/11/1959 – Θάνατος Χριστοφή Τσιαλούτα (δυστύχημα με μοτοσικλέττα).
- 20/06/1960 – Δολοφονία Ανδρέα Πέλου 37 ετών από Αραδίππου.
- 14/06/1962 – Δολοφονία Γιαννή Ιωάννου.
- 30/09/1963 – Θάνατος Χαρή Αυξέντη (αυτοκινητιστικό δυστύχημα).
- 23/03/1963 – Θάνατος Χαράλαμπου Δημητρίου (ανατροπή τρακτέρ).
- 1963 – Θάνατος Λευτέρη Κωνσταντίνου (Νυχτερινό κέντρο στην Αμμόχωστο).
- 1964 – Γιαννής Καραπίτας 50 χρονών (αιφνίδιος θάνατος).
- 1965 – Μιχαήλ Δ. Παπαδόπουλος 60 χρονών (αιφνίδιος θάνατος).
- 1940-1950 – Αρκετοί νεκροί από φυματίωση.
- Δημητρού Μακρύγιωρκη (αιφνίδιος θάνατος – μπέρα πολυμελούς οικογένειας).
- Φρόσω Χατζιάκη 18 χρονών αρραβωνιασμένη (παρασύρθηκε από αυτοκίνητο).
- 05/11/1967 – Θάνατος Μαρίνου Φλουρέντζου (ανατροπή τρακτέρ).
- 05/11/1967 – Θάνατος Ανδρέα Τσιέκκα (αυτοκινητιστικό δυστύχημα).
- Θάνατος Θεοδόση Κωστή (αυτοκινητιστικό δυστύχημα).
- 02/08/1972 – Θάνατος μαθητή Βασίλη Γεωργίου Ρότου 12 χρονών (πνιγμός στη θάλασσα).
- Θάνατος μαθητή Γεώργιου Χρύσανθου 10 χρονών (πνιγμός σε δεξαμενή νερού).
- Κωστάκης Αντωνίου Τρίκκα (16 χρονών αιφνίδιος θάνατος).
- 28/10/1967 – Παναγιώτης Χριστοφή Κκαμά (αιφνίδιος θάνατος).

31/08/1974 – Χριστοφής Χατζιάκκης (δολοφονία από τούρκους).

31/08/1974 – Γρηγορού Γ. Στυλιανού (δολοφονία από τούρκους).

19/10/1975 – Γιασουμής Τσιουρούτης (δολοφονία από τούρκους).

Σημ. 1 Οποιαδήποτε παράλειψη ονομαστικής αναφοράς δεν είναι σκόπιμη.

Σημ. 2 Δεν περιλήφθηκαν ονόματα μετά το 1974.

Σημ. 3 Μερικές ημερομηνίες ή χρονολογίες δεν κατέστη δυνατόν να γίνουν γνωστές.

Β). Φυματίωση στο Χωριό

Στη δεκαετία του 1940 – 1950, ενέσκηψε επιδημία φυματίωσης στο χωριό Αχερίτου. Τα αίτια παρέμειναν άγνωστα.

Η φυματίωση είναι λοιμώδης πάθηση που οφείλεται στο μυκοβακτηρίδιο ή Βάκιλο του Κοχ, και προσβάλλει κυρίως τους πνεύμονες. Είναι μεταδοτική ασθένεια ίσως γι' αυτό πολλοί κάτοικοι του χωριού μας προσβλήθηκαν τότε από το Βάκιλο.

Από έρευνά μας, γνωρίσαμε ότι έχασαν τη ζωή τους απ' αυτή την αρρώστια γύρω στα 12-15 άτομα κυρίως νέοι και νέες.

Πολλοί άλλοι γλίτωσαν γιατί πήγαν έγκαιρα στο «σανατόριο Κυπερούντας» που είναι ειδικό νοσοκομείο για στηθικά νοσήματα.

γ). Πλημμυρες με πολλά θύματα

Το Δεκέμβρη του 1949 ραγδαίες βροχές έπεφταν σ' ολόκληρη την Κύπρο για ολόκληρο δεκαήμερο. Δεν σταματούσαν σχεδόν καθόλου. Ποταμοί ξεχείλισαν, λίμνες πλημμύρισαν, σπίτια αμέτρητα χάλασαν και αρκετοί άνθρωποι πνίγηκαν.

Στην Αχερίτου οι καταστροφές ήταν ανυπολόγιστες. Πολλά σπίτια χάλασαν κυρίως όσα ήταν κτισμένα με πλινθάρια. Βασικά ήταν στάβλοι, αποθήκες ή περιτειχίσματα αυλών.

Ο ποταμός Γιαλιάς, που περνά έξω από το χωριό στα δυτικά, κατήλθε ορμητικότατος, ή «Σιονώστρα» ξεχείλισε και το νερό στην περιοχή κάτω από το «Κονάτζι» έφτασε το ύψος των 3 μέτρων. Ο Άγγλος διευθυντής του Αρδευτικού Γραφείου κ. Douglas τοποθέτησε στην περιοχή μεγάλες προειδοποιητικές πινακίδες που καλούσε τους κατοίκους να μην πλησιάζουν την πλημμυρισμένη περιοχή, επειδή ο κίνδυνος ήταν άμεσος.

Σα νότια του χωριού στην περιοχή Βρυσούλες στον κύριο δρόμο Αμμοχώστου – Λάρνακας το νερό πέρασε πάνω από το τοπικό γεφύρι σε ύψος 2-3 μέτρων. Η συγκοινωνία διακόπηκε και όσοι ταξίδευαν εκείνη την ώρα (απόγευμα της 22as Δεκεμβρίου), απομονώθηκαν στις Βρυσούλες στις δυο πλευρές του γεφυριού. Οδηγός λεωφορείου μάρκας «KOMMEP» με αριθμό εγγραφής 7724 γεμάτο με επι-

Βάτες και που πραγματοποιούσε τη γραμμή Αμμοχώστου – Λάρνακας – Λεμεσού, δεν υπολόγισε το ύψος του νερού και δοκίμασε να περάσει πάνω από το γεφύρι. Αποτέλεσμα παρασύρθηκε από τα ορμητικά νερά και επέπλεε σαν βάρκα για αρκετά μέτρα. Έντρομοι οι επιβάτες, άλλοι πήδησαν έξω από το λεωφορείο μέσα στα θολά νερά και άλλοι σκαρφάλωσαν στην οροφή του. Όσοι πήδησαν στα νερά δυστυχώς πνίγηκαν. Ήταν μια καλλιτέχνιδα από τη Λεμεσό Ευρυδίκη, δυο Λαρνακέις ο Βλαδίμηρος και Νίκος Αγαπίου.

Όσοι ανέβηκαν στην οροφή του λεωφορείου γλίτωσαν, διότι όταν το νερό άρχισε να λιγοστεύει μεταφέρθηκαν σε ασφαλές μέρος.

Μερικοί Αχεριώτες εκείνο το βράδυ αψηφώντας τον κίνδυνο δέθηκαν σε ευκαλύπτους που βρίσκονταν κοντά στη σκηνή και με κίνδυνο να πνιγούν, κατάφεραν να σώσουν τους επιβάτες και να τους μεταφέρουν σε ασφαλές μέρος κρατώντας τους στους ώμους τους. Αυτοί ήταν οι αγροφύλακες Χριστοφής Τσιαλούτας, Χριστόδουλος Σουτζιούκκος και ο συγχωριανός τους Μιχάλης Αρτζιάκκης. Στην επιχείρηση διάσωσης βοήθησαν φυσικά και άλλοι Αχεριώτες.

Λίγα λεπτά μετά που παρασύρθηκε το «KOMMEP» ένας βρετανός με μικρό ιδιωτικό όχημα παρά τις προτροπές των παρευρισκομένων να μη δοκιμάσει να περάσει μέσα από τα νερά, αυτός δεν υπάκουεις, δοκίμασε να περάσει αλλά παρασύρθηκε από τα ορμητικά νερά και πνίγηκε. Ήταν ο Άγγελος Κλέμενσον, Διευθυντής της Middle East Coastal Service. Το πτώμα του βρέθηκε σε απόσταση τριών χιλιομέτρων από το σημείο που παρασύρθηκε από τα νερά. Σύμφωνα με την διαθήκη του η σορός του ρίφθηκε στη θάλασσα.

Μερικοί Αχεριώτες για ολόκληρες μέρες ερευνούσαν μέσα στα παγωμένα νερά της λίμνης της Αχερίτου για να βρουν τυχόν πνιγμένους. Τελικά τους βρήκαν όλους την ημέρα των Χριστουγέννων του 1949 και λίγο μετά τα Χριστούγεννα.

ΔΕΝ ΑΝΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΤΡΙΑ ΠΤΩΜΑΤΑ

ΒΑΡΩΣΙΑ, 23 (Τοῦ διτσοκριτοῦ μας).—Μέχρι τῆς στιγμῆς δεν ἀνευρέθησαν τὰ πτώματα τῆς ἐκ Λεμεσοῦ καλλιτέχνιδος Εὐρυδίκης καὶ τῶν ἐκ Λάρνακος Βλαδίμηρου καὶ Νίκου «Αγαπίου». Οὗτοι ἔταξεν διὰ τοῦ ὑπὸ ἀριθμ. 7724 αὐτοκίνητου «Κόμμερ». Τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον ἡ Ἀστυνομία ἤρεενη τὸν παρὰ τὴν Σαλαμίνα ποταμόν, διὸς διποτελέσματος.

Ἐκδηλοῦνται ἑταῖροι μεγάλη συμπλοκήσις ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν. Ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀμμοχώστου κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ, περιλαμβάνουσα τὸν δημοτ. Ἰστρὸν κ. Μιχ. Μιχαηλίδην καὶ τὸν δημοτ. ὑπόστλην Νικηφόρου, ἥ ποια καὶ ἡρχισε τὴν διεξαγωγὴν ἐράνου ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν, κατόπιν ἀδειας τῆς Διοικήσεως.

Πολλοὶ πλημμυροπαθεῖς στεγάζονται εἰς οἰκλας συγγενῶν ή φίλων τους, 90 εἰς τὸ Α' Παρθεναγωγεῖον, 45 εἰς τὸ Δημοτ. Πτωχοκόμειον καὶ τρεῖς

Ο Θεοφιλέστατος ἔξερχόμενος ἐκ τῆς ἐν "Ασσοις οἰκλασίαις τῶν γονέων τῆς εύρουσας τραγικόν θάνατον" Ἐλλήνης Γεωργίου Τζιρτζιπῆ.
(Φωτογρ. Γ. ΠΑΠ.)

οἰκογένειαι εἰς τὰς ἔργατικὰς πολυκατοικίας. Ἐκτὸς ἐκείνων, οἵτινες διαμένουν εἰς φιλικάς οἰκογένειας, οἱ δὲλοι συντηρούνται ὑπὸ τοῦ Δήμου.

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΝΙΓΕΝΤΟΣ ΚΛΕΜΕΝΣΟΝ

**Ισυμφώνως πρός διαθήκην του, ή σορός του
έρριψη εἰς τὴν θάλασσαν.**

ΒΑΡΩΣΙΑ, 26 (Τοῦ ἀνταποκρίτου μας) — "Ἅποδεστινοικού συνεργείου ἀνευρέθη τὸ φύλακευμα τῆς χθές, κεκαλυμμένου ὑπὸ Ἰλύος, τὸ πτῶμα τοῦ Κλέμενσον, Διευθυντοῦ τῆς *Middle East Coastal Services*, τοῦ ὄποιον τὸ αὐτοκίνητον εἶχε παρασυρθῆ ὑπὸ τῶν υδάτων παρὰ τὸ πέντεν μέλιον τῆς οδοῦ Ἀμυγχώστου-Λάρνακος. Τὸ πτῶμα ἀνευρέθη δύο μέλικον ἐκ τῶν τόπων τῆς συνφρούδης.

Τὴν πρώιμην τῆς σήμερον διενηργήθη νεκροψία ἀκολούθως δὲ, κατόπιν συντόνου βρήσκεται κήπειας, εἰς ἣν προστίσσονταί τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς παροικίας, αἱ λιμενικαὶ καὶ τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ, οἱ ἀποτοποῖοι πράκτορες κ.ά., η σορός, τοποθετήθεισαντὸς φερτρου, μεταφέρθη διὰ βενζινατάνου εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς θαλάσσης, ὅπου καὶ ἔριψθη εἰς ἐκπλήρωσιν ἐπιθυμίας τοῦ ἐλπινόντος, περιλαμβανομένην τῇ διεισήκη τον.

Ἄγιος Πληρωφόρος, δ. κ. Κλέμενσον εἶχεν «έσφαλτον» τὴν ζὴν του μετὶ 10.000 λίραν.

Κατόπιν ἀντακόνην ἔρευνῶν γενομένων χόρον ὑπὸ ἀστυνομικῆς περιόδουν ἀνευρέθη πα-

Το Βρετανό Κλέμενσον, τους δύο Λαρνακέis και την καλλιέχνιδα θρόκαν οι Παναίς Πατάνας, Ανδρέας Κύζος και Γιασούμης Τσιουρούτης.

Παρατίθενται δύο δημοσιεύματα από τις εφημερίδες της εποχής σχετικά με το πιο πάνω συμβάν.

δ). Κεραυνός σκότωσε νέο στο χωριό

Ήταν 28/12/1935 όταν έχασε τη ζωή του από πτώση κεραυνού ο συγχωριανός Σπύρος Γεωργίου Σταυρή 16 χρονών.

Ο Σπύρος επέστρεψε πεζός στο χωριό από το Βαρώσι με δύο συγχωριανούς του, τη θεία του Δεσποινού Κωνσταντίνη Τσάπαλου και την Κυριακού Νικόλα Γιακαλλή γνωστή ως Κούσια.

Η Κούσια επέστρεψε από το Βαρώσι στο χωριό με γαϊδούρι. Πήρε δύο μικρά παιδιά της στο γιατρό. Η Κούσια με τα δύο παιδιά της ήταν πάνω στο γαϊδούρι, η Δεσποινού ακολουθούσε και ο Σπύρος τραβούσε το ζώο από το

σχοινί. Στην τοποθεσία «Εφτάμουττο» ακριβώς στο κατήφορο κάτω από το σημερινό αγγλικό σχολείο, ἐρίξε κεραυνό και σκότωσε τον Σπύρο. Της Δεσποινούς έκαψε τα ρούχα. Η Κούσια με τα παιδιά δεν ἔπαθε τίποτε εκτός από σιοκ. Μόλις συνήλθε από το σιοκ, προχώρησε προς τα κάτω. Συνάντησε το Χριστοφή Παπαλλή και του διηγήθηκε το συμβάν. Η Δεσποινού έπιασε τα μωρά και το γαϊδούρι, πήγε στο χωριό και πήρε το τραγικό μαντάτο.

Τότε ο πατέρας του Σπύρου Γεωργίου πήγε στο σπίτι του κουμπάρου του Μιχάλη Παπαδόπουλου και πήγαν μαζί, με την καρέττα στον τόπο του δυστυχήματος. Έπιασαν το νεκρό Σπύρο και τον μετέφεραν στο χωριό για τα περαιτέρω.

ε). Το κάψιμο ενός ανδρογύνου στις «Βρύσες»

Στις 6/9/1949 ένα θλιβερό γεγονός συγκλόνισε ολόκληρη την κοινότητα της Αχερίτου.

Ένα ανδρόγυνο στις Βρυσούλες κάπκε σαν λαμπάδα. Πρόκειται για το Γιαννή και Ελένη Χριστοφή Παλαίση.

Το δυστύχημα έγινε ως εξής:

Η οικοκυρά Έλένη μαγείρευε με τη γνωστή μυχανή της εποχής εκείνης που δούλευε με πετρέλαιο. Υπήρχε όμως μικρή διαρροή πετρελαίου και στην προσπάθειά της να τη διορθώσει εξερράγη και κάλυψε με φλόγες την ίδια και το μικρό της βρέφος Ανδριανή, που ήταν μόνο 18 μηνών. Ο σύζυγός της Γιαννής άρπαξε ένα πάπλωμα και προσπάθησε να σβήσει τη φωτιά αλλά δυστυχώς από την υπερβολική θερμοκρασία έπαθε ανακοπή της καρδίας τον πήραν στο νοσοκομείο. Έζησε μόνο 48 ώρες και πέθανε.

Η σύζυγός του Έλένη κάπκε σαν λαμπάδα επί τόπου. Το μικρό βρέφος με πολλά εγκαύματα σώθηκε, αλλά έμεινε 6 ολόκληρους μήνες στο Νοσοκομείο.

Άνθρωποι των Γραμμάτων από την Αχερίτου

Σ' αυτό το Βιβλίο στα διάφορα κεφάλαια, αναφέρθηκαν πολλοί συγχωριανοί.

Δεν έγινε σχεδόν καμιά αναφορά στον πνευματικό κόσμο της Αχερίτου, στο επήλεκτο αυτό σώμα που τίμησε και τιμά επάξια τη γενέτειρά του. Τους πολλούς επιστήμονες που ζουν ή έζησαν τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Κύπρο.

Καθηγητές πανεπιστημίων, γιατροί, δικηγόροι, εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, πολιτικά πρόσωπα, δημόσιοι ή άλλοι υπάλληλοι σε πολύ υψηλές θέσεις, επιτυχημένοι επιχειρηματίες, διευθυντές επιχειρήσεων κ.ά.

Θα χρειάζονταν πολλές σελίδες του Βιβλίου για να χωρέσουν τα ονόματα όλων των προσώπων από την Αχερίτου, που είναι πτυχιούχοι ανωτέρων και ανωτάτων σχολών, άνθρωποι των γραμμάτων και των επιστημών.

Πιο κάτω παρατίθεται συμβολικά ένας σύντομος κατάλογος συγχωριανών **πλικιώμενων** που ήταν οι πρωτεργάτες στο χώρο των γραμμάτων:

- 1.Πρώτος καθηγητής πανεπιστημίου: Αντώνης Γ. Κωνσταντινίδης.
- 2.Πρώτος γιατρός: Νίκος Γ. Φλουρέντζου.
- 3.Πρώτος επιθεωρητής Μέσος Παιδείας: Σωτήρης Ελευθερίου.
- 4.Πρώτος καθηγητής – γυμνασιάρχης: Αδάμος Θ. Αδάμου.
- 5.Πρώτος δικηγόρος – βουλευτής: Σοφοκλής Χ" Γιάννης.
- 6.Πρώτος Δάσκαλος – Διευθυντής: Δημήτρης Παπαδόπουλος.
- 7.Πρώτος Χημικός: Γεώργιος Ν. Μαραθοβουνιώτης.
- 8.Πρώτος πλεκτρολόγος – μηχανικός και πλεκτρονικός επιστήμονας: Ανδρέας Γ. Κωνσαντινίδης.
- 9.Πρώτος πολιτικός μηχανικός – Δημήτρης Ν. Παπαδόπουλος.
- 10.Πρώτη Μέντρα: Ιουλία Κούσκουνου – Παπαδοπούλου.

(Είναι όλοι σχεδόν συνταξιούχοι).

Σε όσους δεν Βρίσκονται στην ζωή ευχόμαστε «αιωνία τη μνήμη», σ' όσους είναι συνταξιούχοι υγεία και μακροζωία και σε όσους είναι μάχιμοι στις διάφορες θέσεις τους, κάθε πρόοδο και επιτυχία!.

Πολλοί μετεκπαιδεύτηκαν σε διάφορες επιστήμες είναι κάτοχοι Μ.Α., δοκτοράτων ή άλλων τίτλων. Αρκετοί έχουν και συγγραφικό έργο.

Η γενέτειρά τους και ο τόπος καταγωγής τους ή Αχερίτου τους ευγνωμονεί και τους καμαρώνει.

Τους περιμένει εκεί Βουβή κι έρημη, να γυρίσουν ξανά στην αγκαλιά της, να περπατήσουν στα στενά της δρομάκια, να λειτουργήσουν στην εκκλησία της Αναλήψεως και να ανταλλάξουν όλοι το ζεστό φιλί της μόνιμης πια αντάμωσης. Να κατηφορίσουν όλοι μαζί το δρόμο της «Αγιώταινας» και να φτάσουν στο χορταριασμένο, χωρίς σταυρούς και κιβούρια κοιμητήρι του χωριού τους! Να ψάξουν όλοι να βρουν τους τάφους των αγαπημένων νεκρών τους και να εναποθέσουν εκεί τα λουλούδια της αγάπης τους! Να ποτίσουν το διψασμένο χώμα με τα δάκρυα της χαράς αλλά και της πολύχρονης τραγωδίας τους!

Κοινοτάρχες της Αχερίτου

Ο ρόλος των Κοινοταρχών ήταν Βοηθητικός προς την κυβερνητική διοίκηση, ήταν δηλαδή αντιπρόσωποι της Κοινότητας για όλα τα θέματα.

Το Κοινοτικό συμβούλιο αποτελείτο από τον Κοινοτάρχη που την εποχή της Αγγλοκρατίας λεγόταν μουχτάρης (muctar) και πέντε συμβούλους που λέγονταν αζάδες.

Δεν εκλέγονταν αλλά διορίζονταν από τον Άγγλο διοικητή μέχρι τα πρώτα χρόνια της κυπριακής δημοκρατίας, οπόταν άρχισαν να γίνονται εκλογές για ανάδειξη τόσο του Κοινοτάρχη όσο και των συμβούλων του.

Συνέρχονταν από καιρού εις καιρόν σε συνεδρίες για να ετοιμάσουν τη φορολογία για το νερό, τα σχολικά, το φόρο κατόχου ακινήτου περιουσίας κ.ά. Επίσης βοηθούσαν όλους τους κυβερνητικούς υπαλλήλους και αστυνομικούς που επισκέπτονταν κατά καιρούς το χωριό.

Έλεγχαν τους Αγροφύλακες, οι οποίοι ήταν φύλακες των χωραφιών και όλων γενικά των κτηματικών περιουσιών των κατοίκων. Φρόντιζαν για την υδατοπρομήθεια, για την καθαριότητα, για τη συντήρηση των κυβερνητικών κτιρίων και γενικά ήταν οι φορείς προς την κυβέρνηση όλων των προβλημάτων της κοινότητας.

Ακολουθεί κατάλογος γνωστών Κοινοταρχών της Αχερίτου, από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα:

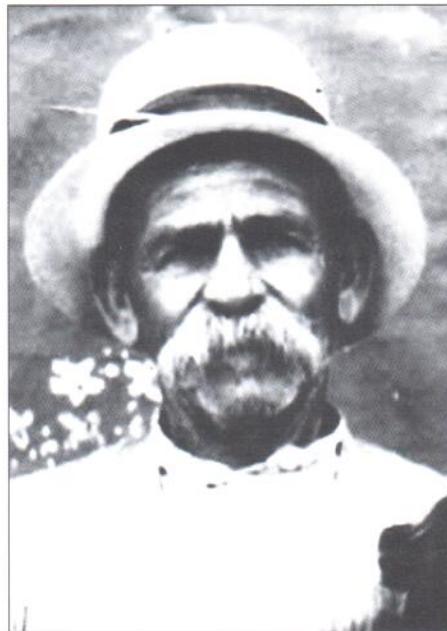
1. Χατζηγιακουμής Λευτέρης
2. Χαράλαμπος Χατζηγιακουμής 1912-1922
3. Ηρακλής (Γεράρκης) Θεοδούλου, 1922-1923
4. Χρυσόστομος Χατζηγιάννης Καραπίττας, 1923-1929
5. Νικόλας Μαραθοβουνιώτης 1929-1934
6. Αδάμος Θεοδούλου 1934-1939
7. Θωμάς Χατζηνατώνης 1939-1940
8. Χριστοφής Καμπούρης 1940-1945
9. Γιάγκος Ζαχαριάδης 1945-1960
10. Χαράλαμπος Αποστόλου 1960-1984
11. Σταύρος Πικής 1984-1994
12. Ζαχαρίας (Ζάκος) Παναγή
1994 – σήμερα

Ο Χαράλαμπος Αποστόλου ήταν ο τελευταίος Κοινοτάρχης της Αχερίτου και ο πρώτος στην προσφυγιά.

Τον Χαράλαμπο Αποστόλου διαδέχθηκε ο Σταύρος Πικής που ήταν Κοινοτάρχης του Συνοικισμού Αγίου Γεωργίου Αχερίτου μέχρι το 1994.

Σήμερα ο ρόλος του Κοινοτάρχη έχει αναβαθμιστεί πλήρως. Άλλαξαν και τα καθήκοντά του σε μεγάλο βαθμό και οι ενέργειες και δραστηριότητές του.

Διατηρεί Κοινοτικό γραφείο με μόνιμο υπάλληλο (Άντρη Αγκαθιάρη), στον Άγιο Γεώργιο Αχερίτου.

Χρυσόστομος Χατζηγιάννης Καραπίττας,
1923-1929

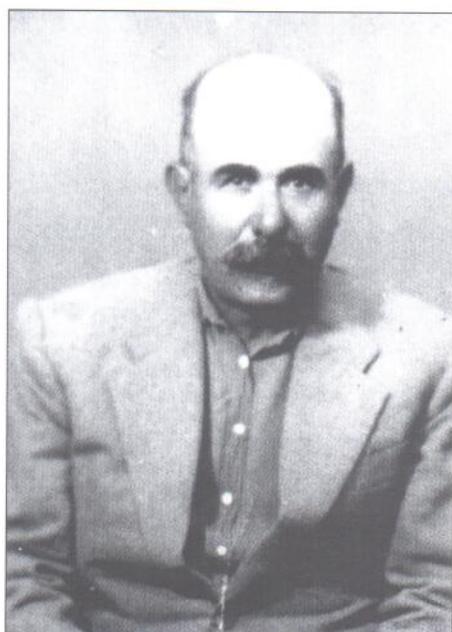

Χρυσόστομος Χατζηγιάννης Καραπίττας,
ο σύζυγός του Αρετή Καραπίττα.

Από αριστερά: Αρετή Κκολάτζη, Αρετή
Γιαννή Καραπίττα, Σοφία Γιώρκου Χαρή

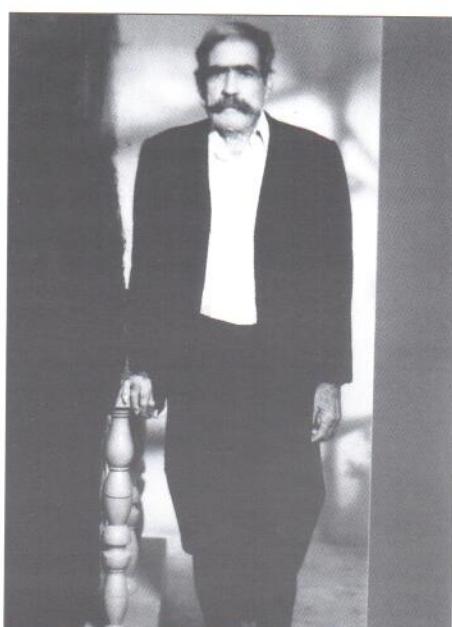
Νικόλας Μαραθοβουνιώτης
1929-1934

Αδάμος Θεοδούλου
1934-1939

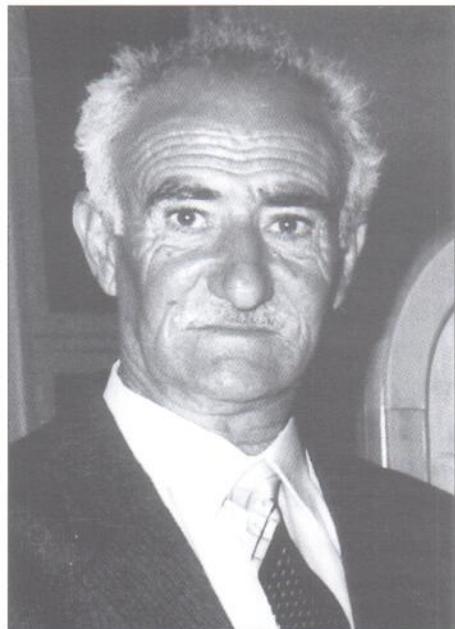
Θωμάς Χατζηαντώνης
1939-1940

Χριστοφής Καμπούρης
1940-1945

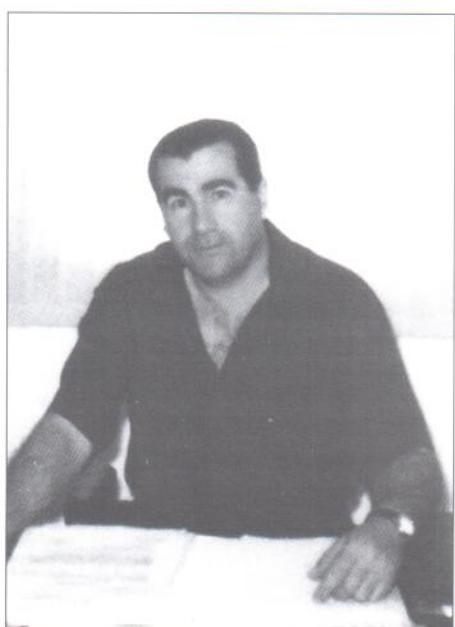
Γιάγκος Ζαχαριάδης
1945-1960

Χαράλαμπος Αποστόλου
1960-1984

Σταύρος Πικής
1984-1994

Zacharías (Zákos) Παναγý
1994 – σήμερα

Συνομιλία με τον Πρόεδρο του σημερινού Κοινοτικού Συμβουλίου.

Είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνομιλία με τον Πρόεδρο του Κοινοτικού Συμβουλίου κ. Ζαχαρία Παναγιώτου και καταγράψαμε τα παρακάτω στοιχεία και πληροφορίες τόσο για τη σημερινή κατάσταση του Συνοικισμού Αγίου Γεωργίου Αχερίτου όσο και για την περιοχή Βρυσούλων.

Ο ίδιος εξελέγη Κοινοτάρχης Αχερίτου το Μάρτη του 1994 σε ηλικία 35 ετών. Από την 9η Ιουλίου 1999 και με βάση το νόμο Ν86(1)/99 είναι ο Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου Αχερίτου.

Στην αρχή εξέφρασε τις ευχαριστίες του προ τους προηγούμενους κοινοτάρχες μ. Χαράλαμπο Αποστόλου και Σταύρο Πική, για την πολύτιμη προσφορά τους προ την Κοινότητα στα πρώτα δύσκολα χρόνια της προσφυγιάς.

Όραμά του ήταν και παραμένει η καθίέρωση της Ακριτικής κοινότητας Αχερίτου, ως φάρου φωτεινού στην ελεύθερη Αμμόχωστο.

Σε αρμονική συνεργασία με τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τα αρμόδια τμήματα, πέτυχαν τη διεξαγωγή σημαντικών έργων υποδομής όπως είναι η πεζοδρομοποίηση του Συνοικισμού και των Βρυσούλων, η δημιουργία πάρκων και παιγνιδότοπων, Κοινοτικό Νηπιαγωγείο, δρόμοι και πλατείες, αμφιθέατρο, αίθουσα πολλαπλής χρήσης στο Δημοτικό Σχολείο, καθώς και ανάπλαση της πλατείας με Ευρωπαϊκά κοντύλια ως η πρώτη Κοινότητα του 2004.

Σημαντικό επίτευγμα για τους νέους της Κοινότητας είναι η ενοποίηση των ποδοσφαιρικών ομάδων, που επετεύχθη ύστερα από διαβουλεύσεις και επαφές με όλους τους τοπικούς παράγοντες και η ίδρυση της Αθλητικής Ένωσης Νέων.

Όλοι οι πολίτες απολαμβάνουν και αισθάνονται περήφανοι για όλα τα πιο πάνω έργα. Θα ακολουθήσουν και άλλα.